

Arrest

nr. 329 987 van 15 juli 2025
in de zaak RvV X / XI

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. DE FEYTER**
 Twée Leeuwenweg 20 bus 83
 1800 VILVOORDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 7 juli 2025 tot teruggedrijving (bijlage 11).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 juli 2025 werd verzoeker aan de grensdoorlaatpost op de luchthaven te Zaventem tegengehouden. Er wordt diezelfde dag nog een beslissing tot teruggedrijving genomen (bijlage 11). Dit is de bestreden beslissing.

1.2. Op dezelfde dag dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot terughrijving kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 7 juli 2025 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en in het bezit werd gesteld van een document bijlage 25. Het is niet betwist dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) betreffende dit verzoek nog geen beslissing heeft genomen.

Op het ogenblik van het indienen van de huidige vordering, en op het ogenblik van de terechtzitting, is er dus een verzoek om internationale bescherming in behandeling. Verder stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vast dat verzoeker geen *“verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3”* van de Vreemdelingenwet is, nu het *in casu* een eerste verzoek om internationale bescherming betreft en geen *“tweede volgend verzoek of meer”*.

De uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing is dus opgeschort zolang door de commissaris-generaal geen beslissing wordt genomen in het kader van dit eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker. Het gegeven dat verzoeker zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet, bevindt, doet hieraan geen afbreuk.

Er kan niet anders dan vastgesteld worden dat momenteel, overeenkomstig het bepaalde in artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet, de bestreden beslissing niet ten uitvoer kan worden gelegd. Het onderzoek bij het CGVS is hangende. Bijkomend merkt de Raad op dat, mocht het CGVS niet overgaan tot het erkennen of toekennen van internationale bescherming, hiertegen eveneens een beroepsmogelijkheid met schorsende werking openstaat bij de Raad op grond van artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet. Mocht dit beroep worden verworpen, wordt de thans bestreden beslissing weer uitvoerbaar. Het staat verzoeker evenwel vrij alsnog een gewoon schorsings- en annulatieberoep in te dienen tegen de huidige bestreden beslissing conform artikel 39/57, §1, eerste lid *iuncto* artikel 39/82, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet (binnen de dertig dagen na kennisgeving) en, indien de situatie effectief dringend wordt, de versnelde behandeling bij voorlopige maatregelen te vorderen van dat beroep.

Ter terechtzitting hierop gewezen, gedraagt de verzoekende partij zich *“naar de wijsheid van de Raad”*.

In de gegeven omstandigheden kan niet worden vastgesteld dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing imminent is en blijkt geen nood tot uiterst dringende behandeling van het verzoek tot schorsing van de thans bestreden beslissing (zie RvV verenigde kamers, 30 oktober 2018, nr. 211 832).

2.3. Bijgevolg is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. HOEFNAGELS